

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2893/2019
10.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Весне Субић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Илија Ђурђевић, адвокат из ..., против тужених Општине Бела Црква са седиштем у Белој Цркви, чији је пуномоћник Ненад Гуцуљ, адвокат из ... и ЈКП „Белоцрквански комуналац“ са седиштем у Белој Цркви, чији је пуномоћник Драган Симић, адвокат из ..., ради исплате отпремнине, одлучујући о ревизији туженог ЈКП „Белоцрквански комуналац“ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4156/18 од 07.06.2019. године, у седници одржаној 10.09.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог ЈКП „Белоцрквански комуналац“ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4156/18 од 07.06.2019. године у ставу другом, четвртом и петом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог ЈКП „Белоцрквански комуналац“ за накнаду ревизијских трошкова.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ЈКП „Белоцрквански комуналац“ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4156/18 од 07.06.2019. године у ставу првом, трећем и шестом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу, Судска јединица Бела Црква П1 265/17 од 23.11.2017. године, исправљеном решењем истог суда П1 265/17 од 02.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно поред већ утврђеног исплаћеног износа од 171.924,24 динара исплате и износ од 193.414,77 динара, на име отпремнине за укупан радни стаж од 17 година који је остварио у ЈПУ „Белоцркванска језера“ ЈП Дирекција за изградњу Општине Бела Црква, са законском затезном каматом почев оед 02.03.2017. године, па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој Општини Бела Црква накнади трошкове парничног поступка у износу од 87.000,00 динара, док је ставом трећим изреке

обавезан тужилац да туженом ЈКП „Белоцрквански комуналац“ накнади трошкове парничних поступка у износу од 59.334,15 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4156/18 од 07.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена Општина Бела Црква да тужиоцу на име разлике отпремнине исплати износ од 193.414,77 динара, са законском затезном каматом почев од 02.03.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке и обавезан тужени ЈКП „Белоцрквански комуналац“ да тужиоцу на име разлике отпремнине исплати износ од 193.414,77 динара, са законском затезном каматом почев од 02.03.2017. године, до исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и обавезан тужилац да туженој Општини Бела Црква накнади трошкове парничног поступка у износу од 36.000,00 динара, а преко тог износа захтев туженог се одбија. Ставом четвртим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и обавезан тужени ЈКП „Белоцрквански комуналац“ да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 63.336,60 динара, а захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка се одбија. Ставом петим изреке, обавезан је тужени ЈКП „Белоцрквански комуналац“ да тужиоцу накнади трошкове поступка по жалби у износу од 25.668,30 динара, док је ставом шестим изреке, одбијен захтев тужене Општине Бела Црква за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио ЈКП „Белоцрквански комуналац“ из Беле Цркве, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде, у односу на став други, четврти и пети изреке, на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка предвиђена одредбом члана 374. став 1. ЗПП, с обзиром да је другостепена пресуда у свему у складу са законом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу у Друштвеном јавном услужном предузећу „Белоцркванска језера“ чији је оснивач Општина Бела Црква, у периоду од ...1999. године до ...2008. године и остварио укупан стаж осигурања од 9 година. Након тога је до ...2017. године био у радном односу у ЈП „Дирекција за изградњу Општине Бела Црква“ чији је оснивач такође Општина Бела Црква, када му је радни однос престао као технолошком вишку. Тужиоцу је исплаћена и

отпремнина, при чему је приликом обрачуна узет у обзир само радни стаж који је тужилац остварио код последњег послодавца од 8 година 7 месеци и 23 дана. ЈП „Дирекција за изградњу Општине Бела Црква“ је престала да постоји од 01.12.2016. године услед статусне промене припајања ЈКП „Белоцрквански комуналац“.

Првостепени суд је на основу утврђеног чињеничног стања и члана 147. у вези члана 158. став 3. Закона о раду, закључио да нема места примени члана 62. став 2. тачка 3. Закона о привредним друштвима, без обзира што је Општина Бела Црква оснивач и ЈПУ „Белоцркванска језера“ и ЈП „Дирекција за изградњу Општине Бела Црква“, те да тужени нису пасивно легитимисани у овом спору, па је одбио тужбени захтев тужиоца.

Другостепени суд је одлучујући о жалби тужиоца закључио да је правилно одбијен тужбени захтев тужиоца у односу на Општину Бела Црква, јер иста није активно легитимисана у овом спору. Међутим, у односу на туженог ЈКП „Белоцрквански комуналац“ је преиначио првостепену пресуду за исплату разлике отпремнине и усвојио тужбени захтев. Ово из разлога што се запосленом приликом утврђивања висине отпремнине при престанку радног односа као технолошком вишку рачуна и време проведено у радном односу код послодавца претходника уколико се ради о повезаним лицима. Према ставу другостепеног суда ДЈУП „Белоцркванска језера“ код кога је тужени био у радном односу и тужени ЈКП „Белоцрквански комуналац“ као правни следбеник тужиоцевог послодавца ЈП „Дирекција за изградњу Општине Бела Црква“ представљају повезана лица, у смислу члана 62. став 2. тачка 3. Закона о привредним друштвима, као и члана 17. став 3. Закона о јавним предузећима.

По оцени Врховног касационог суда правилно је другостепени суд применио материјално право, када је преиначио првостепену пресуду, усвојио тужбени захтев и обавезао туженог ЈКП „Белоцрквански комуналац“ да тужиоцу исплати разлику отпремнине.

Одредбом члана 158. став 3. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр.24/05...75/14), прописано је да се за утврђивање висине отпремнине рачуна и време проведено у радном односу код послодавца претходника у случају статусне промене и промене послодавца у смислу члана 147. овог закона, као и код повезаних лица са послодавцем у складу са законом.

Одредбом члана 62. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр.36/11 и 5/15) прописано је да се повезаним лицима у смислу овог закона у односу на одређено правно лице, сматра под тачком 3. правно лице које заједно са тим правним лицем под контролом трећег лица, а ставом 5. истог члана прописано је да контрола у смислу става 2. овог члана подразумева право или могућности једног лица, да самостално или са другим лицем које са њим заједнички делују, врши контролни утицај на пословање другог лица путем учешћа у основном капиталу, уговора или права на именовање већине директора, односно чланова надзорног одбора.

Одредбом члана 76. Закона о јавним предузећима („Службени гласник РС“, број 15/16), прописано је да се на сва питања која нису посебно уређена овим законом односно законом којим су одређене делатности од општег интереса, а односи се на јавна предузећа, сходно примењују одредбе закона којим се уређује правни положај привредних друштава који се односи на друштво са ограниченом одговорношћу. Чланом 17. став 3. истог закона прописано је да председника или чланове надзорног одбора јавног предузећа чији је оснивач јединица локалне самоуправе именује орган одређен статутом јединице локалне самоуправе, на период од четири године од којих је један члан надзорног одбора из реда запослених.

Полазећи од садржине наведених законских одредби, правилан је закључак у побијаној пресуди да ДЈУП „Белоцркванска језера“ код кога је тужени био у радном односу и тужени ЈКП „Белоцрквански комуналац“ као правни следбеник тужиоцевог послодавца ЈП „Дирекција за изградњу Општине Бела Црква“ представљају повезана лица. Ово нарочито у ситуацији када Општина Бела Црква, као оснивач, врши контролни утицај кроз надзор и избор чланова надзорног одбора ЈКП „Белоцрквански комуналац“, а исто произлази и из Статута Општине Бела Црква. Наиме, Скупштина општине именује и разрешава надзорни одбор јавних предузећа чији је оснивач, из чега произлази да јавна предузећа чији је оснивач тужена општина представљају повезана лица, јер се налазе под контролом трећег лица оснивача (општине). Тако према схватању овог суда, а супротно наводима ревизије, у питању су привредна лица која су повезана, у смислу члана 62. Закона о привредним друштвима и члана 17. став 3. Закона о јавним предузећима, те није било нужно испунити услове из члана 147. Закона о раду. У конкретном случају, тужиоцу припада отпремнина у пуном износу, и то у висини у коју се рачуна време које је тужилац провео у радном односу код повезаних лица са послодавцем у складу са чланом 158. став 3. Закон о раду. У том смислу, наведено материјално правни оквир није пружао могућност туженом ЈКП „Белоцрквански комуналац“ да тужиоцу исплати отпремнину у мањем износу само док је радио у овом предузећу.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке, док је ставом другим одбио захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка применом одредбе члана 165. ЗПП, јер по ревизији тужени није успео.

Испитујући дозвољеност ревизије, у односу на став први, трећи и шести изреке, у смислу члана 410. став 2. тачка 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

У овом делу одбијен је тужбени захтев тужиоца у односу на Општину Бела Црква, јер иста није пасивно легитимисана у овом спору, па тужилац нема правни интерес да у овом делу ревидира на побијану пресуду.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 4. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић